

[Knud Jespersen.]
umoralsk, og derfor må vi afvise forslaget helt og ubetinget.

Wilhelm (VS):

Det problem, centrum-demokraterne peger på med sit forslag, er jo reelt nok. Det viser efter vores mening først og fremmest, at folk, der bor i eget hus, ikke har nogen som helst virkelig interesse i de fiktive pristigninger, der sker på disse boliger, så længe de bor i dem, så længe de ikke spekulerer i dem.

Vi har haft lejlighed til at tage stilling til et forslag magen til det her tidligere, og jeg skal sige meget kort: vi kan ikke støtte det, det indgår ikke på nogen som helst måde i den sammenhæng, der må forlanges, nemlig at man samtidig fjerner de fordele, der er, indtil der fiktivt bliver overskud i egen bolig, og at man i øvrigt sikrer, at den gevinst, der bliver ved handel med disse huse, efter at man har opgivet at bruge dem som bolig af en eller anden grund, indrages. Problemet er reelt, men der er ikke på nogen som helst måde forsøgt at sætte det ind i sammenhæng med de andre og endnu større problemer, der er knyttet til dette med rentefradrag og lejeværdi.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Erhard Jakobsen*) (CD):

Jeg vil gerne begynde med en tak til det konservative folkepartis ordfører og en tak til kristeligt folkepartis ordfører dels for tilslutning, dels for fair behandling.

Den tak kan jeg ikke udstrække til ret mange andre. Jeg har ikke ofte været vidne til, at man simpelt hen ignorerer væsentlige dele af begrundelsen for et forslag. Jeg tror, at 6 eller 7 talere har hæftet sig ved, at der står noget med ældre, men det er ikke det væsentlige. Det væsentlige er, at der står folk, der har betalt deres gæld ned, folk, som på grund af lav indkomst ikke tør stifte gæld igen, og som derfor helt uforskyldt får en ganske speciel indkomstskat. Det burde ikke mindst skatteministeren have været i stand til at se logikken i, men det er ikke berørt med ét eneste ord fra denne talerstol. Se, det er realiteten i sagen. Det er folk, der bliver snydt, fordi de har sparet op, dette lovforslag vil hjælpe. Jeg skal gøre mit bedste for at gøre landets parcelhus-

ejere klar over, at i et folketing, hvor engang et flertal, hvis jeg havde villet det, ville have været parat til at vælte den siddende regering for, som man sagde, at hjælpe parcelhusejerne, vil de tre partier, der dengang ville vælte regeringen, nu ikke give en døjt for parcelhusejernes interesser, men føler sig bundet af et boligforlig. Det er mig også helt ufatteligt, at en minister fra denne talerstol kan nævne centrum-demokraterne som deltagere i et boligforlig, som vi gang på gang med to begrundelser har meddelt at vi ikke havde noget som helst med at gøre.

Den første begrundelse var, at den daværende regering kom med en lang række økonomiske forslag, der havde lige det modsatte sigte af det, der lå i boligforliget, nemlig forslag, der skulle holde omkostningerne nede, hvor boligforliget gik ud på at sætte udgifter og omkostninger i vejret.

Den anden begrundelse var den, at den nuværende statsminister, hr. Anker Jørgensen, da boligforliget var få måneder gammelt, udbasunerede den triumf, at nu var centrum-demokraterne gået med til noget, der pålagde parcelhusejerne langt større byrder end dem, regeringens oprindelige lov ville have pålagt dem. Hvad betød det? Det betød, at hr. Anker Jørgensen, altså den nuværende statsminister, uden videre gik ud fra, at den aftale, der også var truffet, om, at man pr. 1. april 1976 skulle se at få nye regler og få lejeværdien væk, så han ganske bort fra, for det var først på det tidspunkt, de højere satser begyndte at sætte ind. Det tør man kalde, at boligforliget ikke længere overhovedet har det indhold, det skulle have. Vi tog konsekvensen og sagde, at vi ikke ville have noget med det at gøre.

Ydermere én ting, ikke fordi jeg vil gå ind på det drilleri med, hvem der har brudt aftaler; jeg tror nok, at det radikale venstre kunne få en varm samtale med hr. Anders Andersen om det problem, jeg tror nok, der var et par ting, der kunne hives frem i den forbindelse, hvis jeg husker den historiske udvikling ret. Men det er jo barnemad, den slags ting, det gider jeg ikke diske op med. Det, det drejer sig om her, er, at dette forslag kommer, der kommer til stor glæde for hr. Gudme også et forslag om at forhøje standardfradraget, og der kommer meget